

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาในจังหวัดเชียงราย

Factors that Affect the Achievement of Students Learning English,
Scripture School Department of Education in Chiang Rai

¹กัญญา มานะกุล, ²ดำเนิน ปัญญาผ่องใส

¹Kuntaya Manakul, ²Damnern Punyapongsai

^{1,2}วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

^{1,2}Chiang Rai Buddhist college, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

²Corresponding author, e-mail: dam_nerndn@hotmail.com

Received: January 12, 2024; Revised: March 17, 2024; Accepted: April 23, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาในจังหวัดเชียงราย จำนวน 21 โรงเรียน และเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ตลอดจนศึกษาหาแนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพด้านการเรียนรู้สูงสุดทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษากลุ่มประชากรทั้งหมดจำนวน 151 รูป กลุ่มตัวอย่าง นักเรียน จำนวน 105 รูป ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาทั้ง 21 โรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา บรรพชิต 6 รูป คฤหัสถ์ 15 คน และนักเรียนที่เข้าร่วมพัฒนาฝึกทักษะจากกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ 23 รูป ที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวิจัย ซึ่งประกอบ ด้วย 3 รูปแบบหลัก คือ วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ วิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์ลงพื้นที่สังเกตการณ์ทั่วไปจากสภาพจริงในห้องเรียนแต่ละโรงเรียนและวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยจัดอบรมค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ

ผลจากการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียน คือ การขาดการฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน นอกจากนั้นจากการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล (โดยการสุ่มตัวอย่าง) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ขาดพื้นฐานที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ทำให้ไม่กล้าแสดงออก อีกทั้งยังขาดแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม

คำสำคัญ: การเรียน, ภาษาอังกฤษ, โรงเรียนพระปริยัติธรรม

Abstract

The objective of this research is to 1) identify the main factors that affected English learning achievement of students on 21 Buddhist scripture schools, department of education, in Chiang Rai province, 2) to analyze the relationships between factors affecting and learning achievement of the students, 3) identify the appropriated teaching method skills for English teachers on Buddhist scripture school in Chiang Rai province, in order to help them improve their teaching skills that will result in the best learning achievement for their students. This research includes a sample of 105 students from the total population of 151 students from the 21 schools, 21 teachers (six monks and 15 lay persons), and 23 students who participated in a 2 days English camp organized as part of the research. The research methodology includes three research methods: 1) quantitative method using a questionnaire to obtain information from the students, the teachers, and other related personnel, 2) qualitative method through interviews with the subjects and field observations of actual classroom activities, and 3) action research by organizing an English camp for the 23 students at one of the schools. The findings of the research indicate that the major factor that has a negative impact on learning achievements of the students is lack of practices in the four skills: namely, listening, speaking, reading, and writing, which are important for acquiring competence in the use of English.

From the research results it was found that, negatively factor affects students' learning and development of English is the lack of practice in all four learning skills: listening, speaking, reading and writing. In addition, from interviews with individual students (by sampling) found that most of students lack a good foundation in learning English at the primary school level. They also lack of motivation and inspiration to learning English which directly and negatively affect to their English learning achievements at the Buddhist scripture schools.

Keywords: Learning, English, Buddhist Scripture Schools.

บทนำ

โรงเรียนพระปริยัติธรรม เป็นโรงเรียนที่ถูกจัดตั้งขึ้น เพื่อให้เป็นรูปแบบหนึ่งของการศึกษา คณะสงฆ์ตามที่รัฐบาลกำหนดให้มีขึ้น โดยมติของคณะสังฆมนตรีและกระทรวงศึกษาธิการ เริ่มแรก หลักสูตรการเรียนการสอนเน้นไปในเรื่องการศึกษาศาสนาพระปริยัติธรรม แผนกบาลีโดยตรง มีภิกษุ สามเณร จำนวนมากสนใจเข้ารับการศึกษานี้ และโดยพระปรารภของสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (จวน อุฏฐายีมหาเถระ) ว่า “การศึกษาทางโลกเจริญก้าวหน้ามากขึ้นตามความเปลี่ยนแปลงของโลก การศึกษาพระปริยัติธรรมก็ต้องปรับตัวไปตามความเปลี่ยนแปลงของโลกบ้าง จึงเห็นสมควรที่จะมีหลักสูตรในการเรียนพระปริยัติธรรมเพิ่มขึ้นอีกแผนกหนึ่ง คือ หลักสูตรพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา (มานพ พลไพรินทร์, 2531: 17) ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ศึกษาได้มีโอกาสบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ได้ทั้งทางโลกและทางธรรมควบคู่กันไป” เป็นเหตุให้กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ขึ้นเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2514 (กองศาสนศึกษา, กรมการศาสนา, 2546: 20) โดยจัดให้มีหลักสูตรการเรียนการสอน

8 กลุ่มสาระ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษา และพลศึกษา ศิลปะ การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ ปัจจุบันโรงเรียน พระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศต่างๆ ในอาเซียน 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว เมียนมาร์และกัมพูชา (นพพร สโรบล, 2558 : 1) จะรวมตัวกันเป็น ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งหมายความว่า ประชาชนในแต่ละประเทศ จะต้องสามารถ ติดต่อสื่อสารกันในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การท่องเที่ยว และอื่นๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการทำงานในประชาคมอาเซียน ดังกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ที่บัญญัติว่า “The Working language of ASEAN shall be English” ดังนั้น ในวงการศึกษาก็จะเริ่มตื่นตัว และเตรียมพร้อมกับการก้าวสู่ ประชาคมอาเซียนอย่างเต็มที่ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นอย่างกว้างขวางในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของเยาวชน และคนทำงานในประเทศไทยโดยมุ่งเน้นว่าพลเมืองทุกคนในประเทศต้องใช้ ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถนำไปใช้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (สันทนา สุธาดาร์ตน์, 2562: 7) ตามแนวการจัดการศึกษาของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวด 4 มาตรา 22 ระบุว่าจัดการศึกษาต้องยึดหลัก ว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 4-6)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จึงได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษ ไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียนโดยมุ่งเน้นตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่จะพัฒนา ททรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้มีความเป็นเลิศด้านภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามต้องยอมรับว่า แม้ประเทศไทยจะมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานานโดยเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับสูง แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังประสบปัญหาต่างๆ มากมาย เป็นเหตุให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการ เรียนภาษาอังกฤษเสียเวลาเรียนภาษาอังกฤษมานาน แต่ก็ยังไม่สามารถอ่าน เขียน หรือสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ (วิชัย ธรรมเจริญ, 2543: 36) ผู้เรียนส่วนใหญ่ ไม่สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ เพราะขาดความเชื่อมั่น ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยประสิทธิภาพก็คือผู้เรียนขาดเจตคติที่ดีต่อการ เรียนภาษาอังกฤษ

พิสนธิ์ ศรีครุฑฤทธิ์ (2554: 12) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ และประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลต่อการ เรียนรู้กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

กระบวนการและวิธีการในการพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษ โดยปกติแล้วต้องพัฒนาทักษะ ทั้ง 4 ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน จึงจะครบทุกทักษะ แนวทางการพัฒนาทักษะหรือการพัฒนาการจัดการ เรียนการสอนโดยรวม ผู้สอนควรเสริมทักษะเพิ่มเติมเพื่อการสอนที่ทันสมัย และนำต้นตอในการเรียน การสอน จัดให้มีกิจกรรม และโอกาสในการแสดงออกทางภาษาต่อผู้เรียน ครูผู้สอนควรสอนนักเรียนให้ สนุกต่อการจัดการเรียนการสอน หาแนวทางให้ผู้เรียนรักเรียนที่จะเรียนภาษาอังกฤษ ต้องสอนไม่ให้นักเรียนเครียดจนเกินไป แรงบันดาลใจในการเรียน ครูผู้สอนต้องใฝ่เรียนรู้ พัฒนาตนเอง มีแนวทาง พัฒนาใน 4 ทักษะ (อุดม นวนและคณะ, 2560: 157) คือ ด้านทักษะการฟัง ครูควรฝึกให้นักเรียนฟังจาก

สื่อมัลติมีเดียต่างๆ ฝึกฟังสำเนียงเจ้าของภาษาฝึกจับใจความสำคัญในการฟัง ให้นักเรียนฝึกฟังจากสื่อต่างๆ ให้สม่ำเสมอและครูควรฝึกให้นักเรียนจับความสำคัญกับคำศัพท์ เพื่อสร้างเป็นประโยคสั้น ประโยคยาวและเป็นเรื่องสั้น ด้านทักษะการฟัง ด้านทักษะการพูด ครูควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการแสดงออกที่ถูกต้อง และมีการแลกเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนให้น่าสนใจและควรหาเทคนิคมาสอนให้ฝึกพูดคำง่ายๆ ก่อนแล้วขยับตามลำดับ หากิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการพูด ด้านทักษะการอ่านครูควรจัดให้มีมุมการเรียนรู้ จัดหาสื่อที่เหมาะสมในการอ่านตามระดับความสามารถ ควรฝึกเทียบเสียงพยัญชนะ-สระต่อนักเรียนให้สนุกสนาน นำเรียนรู้น่าขึ้น ครูควรทราบประเด็นสำคัญด้านการอ่านเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่าน และด้านทักษะการเขียน ควรสอนให้นักเรียนให้นักเรียนได้จับใจความด้านการเขียนเป็นคำศัพท์หรือประโยคสั้น และประโยคยาว สอนเทคนิคพื้นฐานใช้การเขียนให้ถูกหลักประธาน กริยา กรรม และฝึกการเขียนบรรยายง่ายตามหัวข้อที่ได้มอบหมาย

อย่างไรก็ตาม การที่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนในประเทศจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีนั้น ผู้ที่มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อเรื่องนี้ คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องยกระดับและพัฒนาตนเองก่อนเป็นอันดับแรก ปัญหาในระดับปฏิบัติการที่มองเห็นเป็นรูปธรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรมส่วนใหญ่ คือ การขาดครูผู้ทรงคุณวุฒิเพียงพอที่จะถ่ายทอดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนในระดับที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้เรียน สร้างแรงจูงใจให้เกิดแก่ผู้เรียนทำให้เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง ปัจจัยหลายด้านดังกล่าวเป็นเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการใช้ไวยากรณ์ การเขียนและการท่องจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความสามารถค่อนข้างจำกัด ด้วยขาดปัจจัยกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของการรู้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ เนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

จังหวัดเชียงราย มีโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จำนวนทั้งหมด 21 โรงเรียน ดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย

ที่	ที่อยู่โรงเรียน	หมายเหตุ
1	โรงเรียนพุทธธวาสวิทยา วัดพระแก้ว ต.เวียง อ.เมือง	
2	โรงเรียนวัดฝางหมื่นวิทยา วัดฝางหมื่น ต.ริมกก อ.เมือง	
3	โรงเรียนวัดศรีทุ่งใต้วิทยา วัดศรีทุ่งใต้ ต.ศรีทุ่ง อ.เชียงของ	
4	โรงเรียนวัดแก่นเหนือวิทยา วัดแก่นเหนือ ต.ห้วยซ้อ อ.เชียงของ	
5	โรงเรียนโสภณจริยธรรมวิทยา วัดศรีดอนชัย ต.เวียง อ.เชียงของ	
6	โรงเรียนวัดเจดีย์หลวงวิทยา วัดเจดีย์หลวง ต.เจดีย์หลวง อ.แม่สรวย	
7	โรงเรียนวัดอัมมาตย์วิทยา วัดอัมมาตย์ ต.เวียง อ.เทิง	
8	โรงเรียนชยาภินันท์วิทยา วัดป่าซาง ต.เมืองพาน อ.พาน	
9	โรงเรียนวัดวิเชตรมณี ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย	
10	โรงเรียนวัดสันหนองบัววิทยา วัดสันหนองบัว ต.เม้งราย อ.พญาเม็งราย	
11	โรงเรียนวัดป่าตาลใต้ ต.ป่าตาลใต้ อ.ขุนตาล	
12	โรงเรียนวัดไชยสถานวิทยา วัดไชยสถาน ต.ศรีดอนมูล อ.เชียงแสน	

ที่	ที่อยู่โรงเรียน	หมายเหตุ
13	โรงเรียนพุทธศาสตร์ศึกษา วัดท่าน้ำ ต.ป่าแดด อ.ป่าแดด	
14	โรงเรียนวัดแม่คำวิทยา วัดแม่คำ ต.แม่คำ อ.แม่จัน	
15	โรงเรียนบุญเรืองวิทยา วัดบุญเรือง ต.ปากอ้อม อ.แม่ลาว	
16	โรงเรียนเวียงชัยพิทยาสรรพ์ วัดเวียงชัย ต.เวียงเหนือ อ.เวียงชัย	
17	โรงเรียนพระธาตุเวียงฮ่อปริยัติศึกษา วัดป่าจ้าว ต.ป่าจ้าว อ.เวียงป่าเป้า	
18	โรงเรียนวัดหนองบัวพิทยาสรรพ์ วัดหนองบัว ต.แม่เจดีย์ อ.เวียงป่าเป้า	
19	โรงเรียนเวียงแก่นวิทยา วัดม่วง ต.ม่วงยาย อ.เวียงแก่น	
20	โรงเรียนวัดดงชัยพิทยาสรรพ์ วัดดงชัย ต.ทุ่งก่อ อ.เวียงเชียงรุ้ง	
21	โรงเรียนวัดหมื่นพุทธวิทยาสรรพ์ วัดหมื่นพุทธเมตตาคุณาราม ต.ท่าข้าวเปลือก อ.แม่จัน	

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดเชียงราย
2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดเชียงราย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดเชียงราย” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยผสมผสานหลายรูปแบบ คือ เชิงปริมาณ โดยการแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องมีผู้เรียน ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง เชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ลงพื้นที่สังเกตการณ์ต่างๆ จากสภาพจริงและเชิงปฏิบัติการหรือ Action research พัฒนาการเรียนการสอนใน 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนกับกลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัยและขั้นตอนการดำเนินการศึกษา

จากรูปแบบการวิจัยทั้ง 3 แบบ เชิงปริมาณ โดยการแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องมีผู้เรียน ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง เชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ลงพื้นที่สังเกตการณ์ต่างๆ จากสภาพจริง และเชิงปฏิบัติการหรือ Action research พัฒนาการเรียนการสอนใน 4 ทักษะ คือ การเขียน การอ่าน การพูดและการฟังกับกลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ระเบียบและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดกรอบแนวคิด หัวข้อปัญหา และวัตถุประสงค์ในการศึกษา
3. กำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
4. สร้างเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลการศึกษา
5. นำเครื่องมือเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์
6. ทดสอบเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
7. ดำเนินการส่งข้อมูลให้กลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมข้อมูล
8. วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล

9. สรุปและรายงานผลการวิจัย

2. พื้นที่การวิจัย ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 กลุ่มประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากร คือ

1. นักเรียนของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญในจังหวัดเชียงรายที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 21 โรงเรียน โรงละ 5 รูป/คน รวมเป็น จำนวน 105 รูป

2. ครูผู้รับผิดชอบสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 21 รูป/คน

3. นักเรียนที่เข้าร่วมพัฒนาฝึกทักษะ จำนวน 1 โรง คือ โรงเรียนวัดฝางหมื่นวิทยา

4. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนวัดฝางหมื่นวิทยา

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่

1. นักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนวัดฝางหมื่นวิทยา

2. ครูผู้รับผิดชอบสอนรายวิชาภาษาอังกฤษประจำโรงเรียนวัดฝางหมื่นวิทยา

วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling techniques)

1. ทำการสุ่มจำนวนนักเรียนตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน โดยการสุ่มตามสัดส่วนของจำนวนนักเรียนในแต่ละระดับชั้นปี และในแต่ละโรงเรียน (Quota Sampling)

2. เลือกตัวอย่างนักเรียนแต่ละระดับชั้นปี และแต่ละโรงเรียนด้วยวิธีการคัดเลือกตามสะดวก (Convenience Sample) โดยจำแนกตามระดับชั้นปี และโรงเรียนให้ได้จำนวนตัวอย่างตามที่ต้องการ โดยการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane

การเลือกพื้นที่

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย จำนวน 21 โรง

3. เครื่องมือการวิจัยและวิธีการในการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 5 แบบ ได้แก่

1. แบบสอบถามครูผู้สอน

2. แบบสอบถามผู้เรียนหรือนักเรียน

3. แบบสัมภาษณ์เรื่องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

4. ชุดปฏิบัติการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

5. แบบประเมินก่อน-หลัง เรียน

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. การทดสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยนำแบบประเมินที่เกี่ยวข้องไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหาที่จะวัดโดยพิจารณาจากความเห็นว่าเห็นด้วย เห็นด้วยควรปรับปรุง หรือไม่เห็นด้วยและเลือกข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันมากกว่าร้อยละ 80 ส่วนข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เห็นด้วยนำมาปรับปรุงตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปใช้จริง

2. การทดสอบความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบประเมินที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบ

ประเมิน โดยใช้วิธีวัดความสอดคล้องภายใน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ก่อนนำไปใช้จริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากแต่ละโรงเรียนฯ
2. เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยที่ได้รับการชี้แจงเกี่ยวกับโครงการวิจัยและขั้นตอนในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นการใช้แบบประเมินที่มุ่งเน้นการประเมินตนเอง (Self-report) และกลุ่มตัวอย่างได้รับการพิทักษ์สิทธิ์ในการให้ข้อมูลส่วนตัว (Privacy and Confidentiality)

4. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นโดยการตรวจสอบความถูกต้องในการป้อนข้อมูล (Data correction) ดังนี้

1. นำแบบสอบถามมาตรวจความสมบูรณ์ของแต่ละฉบับ เพื่อนำเอาฉบับที่สมบูรณ์มาตรวจนับจำนวนแบบสอบถามที่สมบูรณ์ที่ได้รับกลับคืนมา

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามดำเนินการจัดกระทำกับข้อมูล ดังนี้

ส่วนที่ 1 จัดข้อมูลเป็นกลุ่มแล้วหาจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ส่วนที่ 2 จัดกระทำกับข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งเป็นชนิดเลือกตอบ จัดกระทำข้อมูลเป็นกลุ่มนำเสนอจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

วิเคราะห์ชุดปฏิบัติ เพื่อหา

- ความเที่ยงตรง
- แบบประเมิน
- ก่อนอบรมทักษะทางภาษาอังกฤษ
- หลังอบรมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยใช้สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วยเชิงพรรณนาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาจากการเก็บข้อมูลภาคสนาม มาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows V.11 เพื่อหาค่าสถิติ ดังนี้

หาค่าร้อยละ (Percentage) ของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (x) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเชิงอนุমান (ตัวแปรต้น+ตัวแปรตาม)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดเชียงราย” ดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยผสมผสานหลายรูปแบบ คือ เชิงปริมาณ โดยการแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องมีผู้เรียน ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง เชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ลงพื้นที่สังเกตการณ์ต่างๆ จากสภาพจริง และเชิงปฏิบัติการหรือ Action research พัฒนาการเรียนการสอนใน 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนกับกลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย มีกลุ่มประชากร นักเรียนของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญในจังหวัดเชียงรายที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 21 โรงเรียน โรงละ 5 รูป รวมเป็น จำนวน 105 รูป ครูผู้รับผิดชอบสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 21 รูป/คน นักเรียนที่เข้าร่วมพัฒนาฝึกทักษะ จำนวน 1 โรง คือ โรงเรียนวัดฝางห่มนิเวศวิทยาและครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนวัดฝางห่มนิเวศวิทยา เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดเชียงราย

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนมาจากการขาดการฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นอกจากนั้น จากการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ขาดพื้นฐานที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา จึงทำให้ไม่กล้าแสดงออก อีกทั้งยังขาดแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาในจังหวัดเชียงราย อยู่ในระดับน้อย

อภิปรายผล

จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องมีผู้เรียน ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องได้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษน้อย เชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ลงพื้นที่สังเกตการณ์ต่างๆ จากสภาพจริง แล้วพบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นผลมาจากการที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษมาจากระดับประถมศึกษาและเชิงปฏิบัติการหรือ Action research พัฒนาการเรียนการสอนใน 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนกับกลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายมีกลุ่มประชากรเป็นนักเรียนของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาในจังหวัดเชียงรายที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา ทำให้ผู้เรียนสนใจอยากศึกษาภาษาอังกฤษซึ่งจำเป็นต้องเรียนรู้ในอนาคต แต่ต้องเสริมทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนมากขึ้น

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนมาจากการขาดการฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นอกจากนั้น จากการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ขาดพื้นฐานที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา จึงทำให้ไม่กล้าแสดงออก อีกทั้งยังขาดแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาในจังหวัดเชียงราย อยู่ในระดับน้อย

ข้อเสนอแนะ

จากปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดเชียงราย มาจากการขาดการฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ขาดพื้นฐานที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา จึงทำให้ไม่กล้าแสดงออก อีกทั้งยังขาดแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาในจังหวัดเชียงราย อยู่ในระดับน้อย ดังมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในระดับนโยบาย

- 1) จากการศึกษาพบว่า นักเรียนการขาดการฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนครบทักษะทั้ง 4 ด้าน
- 2) จากผลการวิจัยปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ขาดพื้นฐานที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา จึงทำให้ไม่กล้าแสดงออก ควรเสริมพื้นฐานการใช้ภาษาอังกฤษและมีชาวต่างชาติมาร่วมจัดกิจกรรมเป็นบางครั้งเพื่อเสริมประสบการณ์
- 3) โรงเรียนควรส่งเสริมให้นักเรียนมีแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2. ข้อเสนอแนะในระดับองค์กรและระดับกลุ่มโรงเรียน

- 1) จากการศึกษาพบว่า กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดเชียงราย เป็นเวทีที่ให้โอกาสนักเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมมีโอกาสได้แสดงออกด้านความสามารถของผู้เรียน
- 2) องค์กรครู/กลุ่มโรงเรียนควรสนับสนุนบุคลากรผู้มีความรู้หรือมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกับโรงเรียนที่ขาดบุคลากร เพื่อให้ได้วิธีการที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนภายในกลุ่ม
- 3) องค์กรครู/กลุ่มโรงเรียน ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษแก่ครูและนักเรียนให้มากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในเชิงวิชาการ

- 1) ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนของกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นและหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
- 2) ควรมีการฝึกอบรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้แก่ครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ในรอบปีการศึกษาหรือทุกๆ 2 ปีการศึกษา
- 3) ควรมีการศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อหาโรงเรียนต้นแบบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในจังหวัดเชียงราย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2534). *การจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติ*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กองศาสนศึกษา, กรมการศาสนา. (2546). *การจัดการศึกษาพระปริยัติธรรมสำหรับคณะสงฆ์ไทย*. นครปฐม: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *คู่มือการปฏิบัติงานโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.

- นพพร สโรบล. (2558). *ภาษาอังกฤษกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มาณพ พลไพรินทร์. (2531). *คู่มือการบริการกิจการคณะสงฆ์*. กรุงเทพฯ: หจก.ชุดิมาการพิมพ์..
- พิสันธนิย์ ศรีศุรุฤทธิ์. (2554). *ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยประสิทธิภาพก็คือผู้เรียนขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย ธรรมเจริญ. (2543). *คู่มือการปฏิบัติการงานโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สันทนา สุธาดารัตน์. (2562). *ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุดม นวน และคณะ. (2560). *แนวทางพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ 25: โรงเรียนหนองขามพิทยาคม*. ขอนแก่น: วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย.

